

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si Deus potuerit assumere hominem in sexu muliebri. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

gnitas. Ex his aperte ostenditur, & aliud & aliud
de hominem Deum assumere potuisse.

Si homo ille potuit peccare, vel non esse Deus.

Ideo non immerito queritur, Vtrum homo ille
potuerit peccare, vel non esse Deo? Si n. potuit pec-
care, & potuit damnari. Si potuit damnari, potuit
non esse Deus, ergo si potuit peccare, potuit non
esse Deus: quia esse Deum, & posse velle iniquitatē, si-
mule esse nequeunt. Hic distinctione opus est, vtrū
de persona, an de natura agatur. Si n. de persona a-
gitur, manifestū est quia peccare nō potuit, nec Deus
non esse potuit. Si vero de natura, discutiendum
est. vtrū agat de ea ut verbo unita, an de ea tanquā
nō unita verbo, & tamen enti: i. an de ea secundū
quod fuit unita verbo, an de ea secundū quod esse
potuit, & non unita verbo. Non est enim ambigu-
um, animam illam entem unitam verbo peccare
non posse: & est sine ambiguitate verum, eandem
si esset & non unita verbo posse peccare.

*Quorundam oppositio quod potuerit etiam unita
peccare.*

Quidam tamen probare conantur etiam eam
unitam verbo posse peccare: quia liberū arbitriū
habet & ita potest electi in vtrāq; partē, quod fri-
uolum est: cum & angeli liberū arbitrium habeat,
& in gratia à Deo sint confirmati ut peccare ne-
queant. Quanto magis ergo ille homo, cui Spir. est
datus sine mensura? Inducunt quoq; auctoritatē
ad probandum idē. Scriptū est n. in lib. Sap. Qui po-
tuit trāsgredi, & nō est transgressus, facere malū,
& non fecit. sed hoc accipiendum est secundū mé-
bra, vel partim de capite, partim de membris. De
capite, Non est transgressus, & non fecit malum.
De membris, potuit transgredi, & facere malum.

Si Deus potuerit assumere hominem in sexu muliebri.

Soleat etiam quæri, quamuis curiosè, à nonnullis. Si Deus humanā naturā potuit assumere secun-
dum

*Ioan. 3. d
Eccles. 31. b*

dum muliebrem sexum. Quidam arbitrantur eū potuisse assumere hominem in fœmineo sexu, vt assumpsit in virili. Sed oportunius atque conuenientius factum est, vt de fœmina nasceretur, & vi rum assumeret: vt ita triusq; sexus liberatio ostenderetur. Vnde Aug. in l. 83. q. Hominis liberatio in *Quæst. 11. in vtroque sexu debuit apparere ergo qui avrum o-* *tom. 4. ad portebat suscipere qui sexus honorabil or est, cō-* *finem.*
sequens erat & fœminei sexus liberatio. Hinc apparet, quia ille vir de fœmina natus est. Sapientia ergo Dei, quæ dicitur vnigenitus filius, homine suscepto in vtero & de vtero virginis, liberationem hominis indicauit.

SI CHRISTVS SECUNDVM NATVRAM
hominis in sapientia, & gratia proficere po-
tuit, & prosecuit.

DISTINCT. XIII.

A

PRAETEREA sciendum est, Christum secundū hominē ab ipsa conceptione gratiæ plenitudinem recepisse: cui spirit⁹ datus est nō ad mēsuram, Christi in q̄ plenitudo diuinitatis corporaliter habitat. Ita carnatio ovvero habitat, vt ait Aug. ad Dardanū, quod omnia dñatur ad gratia plenus est. Non ita habitat in sanctis. Ut in nostram re nostro corpore inest sensus singulis membris, sed & audit⁹, quantum ad & olfactus, & gustus & tactus: in c̄teris autē sol⁹ plenitudinē est tactus) Ita in Christo habitat omnis plenitudo diuinitatis: q̄a ille est caput in quo sunt omnes sēcuss. In sanctis vero quasi solus est tactus: quibus datum est spiritus ad mēsuram, cum de illius plenitudine acceperunt. Acceperunt autem de illius plenitudo non secundum essentiam, sed secundum similitudinem: quia nunquam illam eandē essentialiter, sed similē acceperunt gratiā. Puer ergo ille plen⁹ sapiētia, & gratia fuit ab ipsa conceptione. Vnde Hier. recte dicit. Nouum faciet Domin⁹ super terram, mulier circūdabit virū, quia in vtero

N n 5   virginis